

Mødet den 6. Februar 1908.

Fraværende: Nørgaard.

1. (J. Nr. 486—07). Indstilling fra Udvalget for Belysningsvæsenet angaaende Indretning af en **Folkebadeanstalt** paa Gasværkets Grund:

»Eftersom der har vist sig en stedse stigende Trang til en Badeanstalt i Aarhus, hvor enhver mod ringe Betaling kan erholde tempererede Styrtebade, i Lighed med de i de senere Aar i alle andre Storbyer indrettede Folkebade, har Belysningsvæsenet ikke villet undlade at fremkomme med Forslag til en saadan, nu da der tilbyder sig en gunstig Lejlighed.

Iblandt de Kvægfolde, som Belysningsvæsenet for nogle Aar siden erhvervede, findes en Bygning, som egner sig fortrinlig til Indretning af Badeanstalt; de gamle Mure kunne benyttes, og Bygningen ligger i umiddelbar Nærhed af Elektricitetsværkets Kedelhus, hvorfra Badeanstalten kan forsynes med Damp.

Belysningsvæsenet har derfor anmodet Hr. Arkitekt Frimodt-Clausen om at fremkomme med Forslag, og disse forelægges herved det ærede Byraad til Overvejelse.

Som det vil ses, har Arkitekten ment at burde foreslaa enten den vestlige Del af Byg-

ningen eller hele Bygningen omdannet til Badeanstalt.

Anstalten vil da enten rumme 16 Brusebade i en Afdeling, der saa maa benyttes skiftevis af Kvinder og Mænd — eller 33 Bade i to Afdelinger, saaledes at Anstalten til enhver Tid bliver tilgængelig for saavel Kvinder som Mænd.

Udgifterne ville andrage:

i Tilfælde I	Kr. 5200,
i Tilfælde II	» 10200,

hvortil kommer Omkostningerne ved Dampledning og Kedelen samt Bruserne.

Dampledningen vil andrage ca. 200 Kr. og Badeinstallationen ca. 2500 Kr. for de 16 Bruser, ca. 5000 Kr. for de 33 do.

Udgifterne blive altsaa:

Forslag I:

Bygningens Indretning	5200 Kr.
Dampledning	200 »
Badeinstallation	2500 »
	<hr/>
	7900 Kr.

Forslag II:

Bygningens Indretning	10200 Kr.
Dampledning	200 »
Badeinstallation	5000 »
	<hr/>
	15400 Kr.«

»Ved Behandling af Spørgsmaalet om billige Folkebade staar man overfor Spørgsmaalet om, i hvilken Grad man tør gøre Regning paa Befolkningens Tilslutning.

Udvalget foreslaar derfor at paabegynde Sagen i mindre Omfang ved at indrette en Badeanstalt for 16 Brusebade i Bygningens vestre Ende og foreløbig stille disse Bade til Afbenyttelse for Mænd.

Bekostningen vil efter ovenstaaende Over-
slag blive Kr. 8000, hvilket Beløb foreslaas af-
holdt af Belysningsvæsenets Drift for 1908—09.
Endvidere foreslaas det at lade denne Bade-
anstalts Drift indgaa under Belysningsvæsnet og
at aabne den for Benyttelse i Løbet af inde-
værende Sommer.«

V e s t e s e n gennemgik og anbefalede Udval-
gets Indstilling, hvorefter man sikkert vilde faa
en net og pæn Anstalt, tilmed da Lokaliteterne
egnede sig fortrinlig i det tilsigtede Øjemed.
Brusebade vilde blive anvendt i størst mulig Om-
fang, fordi de var billige og hurtige, og fordi det
største Publikum antagelig i Længden vilde fore-
trække dem. Da man ingen Erfaring havde for,
hvorledes det vilde gaa med en større Anstalt, og
da der til en saadan vilde medgaa ret betydelige
Beløb, vilde Udvalget henstille, at man foreløbig
kun anvendte de 8000 Kr. og for dem indrettede
16 Brusebade alene for Mænd. For Kvinder var
Bade maaske lige saa nødvendige; men Erfaringen
viste, at Kvinderne behøvede længere Tid til at
vænne sig til en saadan ny Anstalt, og Udvalget
vilde derfor helst først aabne en Afdeling for
Mænd og saa se Tiden an. Denne Afdeling skulde
saa holdes aaben hele Dagen og hele Ugen. Efter
al Sandsynlighed vilde man saa allerede næste
Aar kunne skride til en Udvidelse, og saa vilde
der blive indrettet en Afdeling for Kvinder.

Entreen skulde ansættes meget billig. Da hele
Foranstaltningen maatte anses for et Forsøg, fore-
slog Udvalget, at Udgiften afholdtes af Belysnings-
væsenets Driftskonto for 1908—09.

S a m u e l s e n anbefalede Forslaget. Det var
nu mange Aar siden, at Udvalget for Belysnings-
væsenet havde faaet overdraget at fremkomme

med Forslag til en Folkebadeanstalt, og Udvalget havde da heller ikke ladet Sagen ligge hen, men spekuleret paa dens Realisation og indhentet Oplysninger. Det kunde nok siges, at dette Forslag ikke fuldt ud var, hvad man kunde ønske, men det var dog et Skridt fremad i den rigtige Retning og var den lempeligste og billigste Maade at faa begyndt paa. Der var i Indstillingen kun omtalt Brusebade, men han vilde dog anse det for rigtigst, om der ogsaa blev indrettet et Par Karbade, ligesom han ogsaa vilde foreslaa, at Anstalten straks blev delt i en Afdeling for Kvinder og en for Mænd med henholdsvis 6 og 10 Brusebade. Driften vilde derved nok blive noget dyrere, idet der saa ogsaa maatte ansættes et kvindeligt Opsyn; men da Trangen til Bade sikkert var lige saa stor hos Kvinderne som hos Mændene, maatte det dog tilraades, at man foretog denne lille Ændring.

L o t t r u p pegede paa, at Foranstaltningen var saa lille, at sikkert ingen kunde have noget imod at gaa med. Han troede ikke, at man med det foreslaaede vilde løse Spørgsmaalet for længere Tid, og var overbevist om, at Tilstrømningen vilde blive saa stor, at man allerede efter nogle Maaneders Forløb maatte skride til en Udvidelse.

S a b r o e hilste Forslaget med Glæde, skønt den Anstalt, man fik efter det, kun i meget ringe Grad kunde kaldes en Folkebadeanstalt, maaske kun en Renselsesanstalt. Forsøget vilde sikkert medføre, at Byraadet ikke vilde kunne vige tilbage, naar Kravet viste sig om en virkelig Folkebadeanstalt. I Gøteborg havde man fire store saadanne Anstalter, der havde almindelig Tilslutning, og den Folkebadeanstalt, som Byen snart vilde komme til at rejse, maatte indrettes og udstyres

saaledes, at alle baade rige og fattige kunde søge den.

Filtenborg undrede sig over, at Belysningsvæsenet ikke havde Brug for Staldene, som dog i sin Tid til en ret høj Pris var købt med en Udvidelse af Elektricitetsværket for Øje. Sagen var sikkert baade smuk og god; men da man havde ventet saa længe, og da det drejede sig om en ny og ikke absolut nødvendig Foranstaltning, vilde det dog sikkert være rigtigst at vente lidt endnu, tilmed da der var stor Stigning paa næsten alle Budgetter. Han savnede Oplysning om Driftsudgifterne og hævdede, at det blev det samme, enten man tog Udgiften af Belysningsvæsenets Drift eller af Budgettet. I Princippet havde han intet mod Sagen, men Tiden var uheldig, og Anstalten vilde utvivlsomt kræve ret store Tilskud.

Simonsen mente, at det Beløb, der var Tale om, var saa ringe, at det nok kunde tages af Belysningsvæsenets Driftskonto. Det vilde være en ganske anden Sag, hvis Forslaget gik ud paa at oprette en virkelig Folkebadeanstalt; saa vilde det være rigtigst at tage Beløbet af Laan. Han vilde anbefale Forslaget ud fra den Forudsætning, at man ved det kom ind paa en Tanke, som man havde næret i mange Aar og dog ikke faaet realiseret, og fordi det vilde medføre, at der snart vilde vise sig Trang til en virkelig Folkebadeanstalt.

Han tvivlede om, at den gamle Bygning kunde udstyres saaledes, at den blev Navnet »Badeanstalt« værdig, ligesom han ogsaa tvivlede om, at Pladsforholdene, i alt Fald efter den forelagte Skizze, vilde blive blot nogenlunde taalelige. Efter Skizzen syntes det ogsaa, som om de gamle Cementkummer skulde blive staaende, ganske vist over-

dækket med Træ; han troede, dette vilde være uheldigt, da Fugtigheden sikkert vilde være tilbøjelig til at samle sig i disse Kummer. Han fandt det nødvendigt, at der blev indrettet 1 eller 2 Karbade, i alt Fald i Kvindeafdelingen, og vilde gerne henlede Udvalgets Opmærksomhed paa, hvor ønskeligt det vilde være at faa indrettet et Damprum, saaledes at de meget almindelige »halvrussiske Dampbade« kunde tages.

Jakob Jensen havde i otte Aar ventet Forslag om en Badeanstalt, men glædede sig nu over, at Tanken endelig blev til Virkelighed. Han tvivlede ikke om, at Udvalget længe havde spekuleret paa at oprette en Badeanstalt, men Spekulationerne havde sikkert ikke været særlig voldsomme, naar de kun resulterede i denne langt fra ideelle Anstalt. Skønt Anstalten blev saa primitiv som vel mulig, kunde han dog gaa med, da han var bange for, at man, hvis Sagen blev udsat, kunde komme til at vente endnu i 8 Aar paa et nyt Forslag. Han havde hellere set Forslag om en virkelig Badeanstalt og tvivlede ikke paa, at en saadan vilde faa Tilslutning nok. Derom vidnede ogsaa det, at »Romersk Badeanstalt« var optaget Dagen igennem, og at Sygehusbadene blev benyttet i den videst mulige Udstrækning. Det foreslaaede Forsøg kunde han imidlertid nok tiltræde paa Betingelse af, at der straks blev aabnet saavel en Kvindeafdeling som en Mandsafdeling. Den første Afdeling kunde tælle 6 Brusebade, den anden 10. Mandsafdelingen kunde saa let udvides ved at lægge Rum til og Kvindeafdelingen ved flytte Mellemdøren. Da hele Foranstaltningen kun var rent midlertidig, vilde han fraraade Indretning af Karbade og Damprum, hvad kun vilde forsinke Udvidelsen.

Vestesen maatte overfor Hr. Filtenborgs Udtalelser om, at Elektricitetsværket ikke havde Brug for Stalden til Udvidelser, gøre gældende, at Værket netop i høj Grad havde Stalden nødvendig til en Kedeludvidelse, og at derfor kun den nordligste Fløj og lidt af Midterfløjen kunde stilles til Raadighed for en Badeanstalt.

Hvis der straks skulde indrettes Bade for Kvinder, vilde Driften blive dyrere, og man vilde ikke faa det rette Indblik i Driftsudgifterne, saa man burde for at vinde Erfaring foreløbig kun indrette en Afdeling for Mænd. Han kunde ikke paatage sig Ansvar for Forslagets sene Fremkomst, da han ikke havde siddet i Udvalget for Belysningsvæsenet i 8 Aar, og da han først ved sidste Budgetbehandling havde givet Tilsvar paa Forespørgselen om en Folkebadeanstalt. Det var kun et Par Aar siden, Staldene var blevet købt. Først efter Købet havde man paa Elektricitetsværkets Grund Plads at afgive, og det var i høj Grad tvivlsomt, om der kunde skaffes Plads til en stor Badeanstalt der uden ved Ekspropriation. Til Hr. Jakob Jensen ønskede han at sige, at der til en virkelig stor Folkebadeanstalt vilde medgaa 150,000 Kr. eller mere, og det var vel alle enige om, at saa stor en Udgift magtede man ikke nu.

Der kunde ikke opstilles et Overslag over Driften, da man ingen Erfaring havde, men Driftsudgifterne kunde næppe med den lille Anlægssum blive synderlig store. Cementkummerne eller Trugene skulde benyttes som Bænke i Afklædningsrummene, altsaa hvor der ikke kom Vand. Til hvert Bad vilde der blive et Fladerum paa 10 □ Alen, og det kunde nok kaldes tilstrækkelig for en enkelt Person. I det hele taget vilde man

nok for de smaa Midler faa en hyggelig og komfortabel Anstalt.

Simonsen vilde være meget ked af det, hvis der ikke blev noget Damprum. Et saadant kunde indrettes meget billigt ved at tage et Badrum fra og gøre det tæt; Dampen dertil vilde ikke repræsentere større Udgift end det varme Vand til Brusebadet, og som Renselsesbad vilde det være langt at foretrække for Brusebad.

Jakob Jensen skulde gerne indrømme, at Hr. Vestesen ikke havde været i Udvalget for Belysningsvæsenet i 8 Aar; men derfor var det alligevel rigtigt, at der fra dette Udvalgs Side i 8 Aar var blevet talt om en Folkebadanstalt, og antagelig var Sagen gaaet i Arv fra det ene Udvalg til det andet. Det var maaske nok rigtig, at Kvindebade straks vilde fordyre Driften noget; men næste Aar rykkede Kvinderne sandsynligvis ind i Byraadet, og de vilde sikkert se skævt til Hr. Vestesen, hvis der ikke blev tænkt paa dem nu. For at mildne noget paa Driftsudgifterne, kunde man jo indrette det saaledes, at Kvindebadene kun var aabne fra Kl. 3 Eftermiddag til Kl. 8 Aften. Saa kunde Driften af dem ikke koste synderligt, tilmed da det kvindelige Opsyn vilde være forholdsvis billigt.

Han troede sikkert, at Kvindeafdelingen vilde blive optaget, saa længe den var aaben, og vilde meget bede Udvalget forsøgsvis indrette baade en Mands- og en Kvindeafdeling. At der intet Driftsoverslag var fremlagt, kunde han godt tilgive Udvalget, da Anlægssummen var saa ringe.

Samuelson maatte give Hr. Jakob Jensen Ret i, at Spørgsmaalet i 8 Aar havde været paa Tale, derved at Hr. Lottrup flere Gange havde rejst det; men det var først efter Købet af Stal-

dene, at Tanken kunde realiseres, saa Hr. Jakob Jensen havde ikke helt Ret alligevel. Han anbefalede vedblivende, at der ogsaa blev indrettet Bade for Kvinder, særlig da det var vanskeligt at komme til at benytte Badene paa Hospitalet, og syntes ogsaa, det var rigtigt at faa, om ogsaa blot et enkelt, Karbad i hver Afdeling. Et Damp-rum kunde ej heller blive saa vanskeligt at indrette.

Vestesen gjorde gældende, at Udvalget ikke kunde love, at Anstalten kunde udvikle sig til mere, end Forslaget lød paa. For ham var det ikke afgørende, om man fik Kvindebadene med et Aar før eller senere, saa hvis Byraadet ansaa det for bedst at anvende de 15000 Kr., saa udførte man straks hele Forslaget.

Jakob Jensen kunde ikke se, at det vilde fordyre Anlægget, om man i Stedet for at indrette 16 Bade til Mænd alene indrettede 10 Bade for Mænd og 6 for Kvinder, saa for de 8000 Kr. kunde man nok faa Bade for begge Køn.

Vestesen havde forstaaet Hr. Jakob Jensen saaledes, at alle Badene skulde staa aabne for Mænd en Tid af Dagen og for Kvinder en anden, men efter det sidst fremførte kunde han godt gaa med til straks ogsaa at oprette Bade for Kvinder.

Formanden gjorde opmærksom paa, at Hensynet til den pekuniære Side maatte medføre, at Sagen henvistes til Budgetudvalget.

Indstillingen vedtoges, dog saaledes at der indrettes 10 Bade for Mænd og 6 for Kvinder. Med Hensyn til Beløbets Tilvejebringelse henvises Sagen til Budgetudvalget.

2. (J. Nr. 8¹ m. fl.—1907). Skrivelse fra Indenrigsministeriet af 30. f. M. med Resolution i Sagerne

vedrørende Spørgsmaalet om Fordeling af forskellige **Landliggeres** personlige Kommuneskat mellem Aarhus Kommune og vedkommende Landkommune, hvorefter de paagældende anses skattepligtige til begge Kommuner, og Skattebidraget til hver af disse nærmere fastsættes.

Formanden gjorde opmærksom paa, at Ministeriet i de fleste Tilfælde havde fulgt den gamle Fremgangsmaade med Hensyn til de saakaldte »Landliggeres« Skat, saaledes at $\frac{2}{3}$ af Skatten gik til Landkommunen og $\frac{1}{3}$ til Bykommunen. Kun i eet Tilfælde var Skattebeløbet fordelt efter Opholdets Varighed.

Mikael Johansen syntes, at Ministeriets Afgørelse var i Strid med Skattelovens § 10, som siger, at Erhvervskommunen skal have de $\frac{2}{3}$ af Skattebeløbet. Kommunen maatte holde stærkt paa, at den fik det, der tilkom den, tilmed da det ikke var den faktiske Skatteprocent, men Kommunens Skatteprocent, der blev anvendt overfor »Landliggerne«. Sagen burde nøje undersøges, inden man tog Ministeriets Afgørelse for gode Varer.

Formanden hævdede, at § 10 forlangte Fraflytning fra Kommunen, og at Ministeriet netop ikke vilde indrømme, at »Landliggeres« var fraflyttede, mens de laa paa Landet. Ministeriet havde altsaa ikke afgjort Sagen efter § 10, men efter § 1, der omhandlede Skatteyderes Ophold i flere Kommuner.

Mikael Johansen syntes vedblivende, at Spørgsmaalet drejede sig om § 10, altsaa om Erhvervsskat. Skulde den mellemkommunale Beskatning ikke anvendes i saadanne Tilfælde, vidste han ikke, naar den skulde anvendes. Spørgs-

maalet var imidlertid saa stort og betød saa meget for Aarhus, at det vilde være rigtigst at faa det undersøgt for Domstolene.

Formanden ansaa det for givet, at § 10 fordrede Fraflytning fra den Kommune, hvortil der skulde svares Erhvervsskat. Spørgsmaalet var saa, om »Landliggerne« kunde betragtes som fraflyttede eller ej, i den Tid de laa paa Landet, og det Spørgsmaal var mange Gange af Domstolene besvaret derhen, at »Landliggerne« ikke kunde siges at være fraflyttede. Altsaa maatte man gaa ud fra § 1. Kasseudvalget havde forøvrigt i Anledning af Hr. Wingses Sag foretaget nøje Undersøgelse, saa der var sikkert ikke noget at gøre, men han skulde gerne forelægge Sagen for Udvalget igen.

Til Efterretning.

3. (J. Nr. 195—07). Forslag fra Bestyrelserne for de fattiges Kasse om Fastsættelse af Antallet af Medlemmer af den kommunale **Hjælpekasses** Bestyrelse iflg. Lov 4. Maj 1907.

Formanden oplyste, at der i Henhold til Lovens § 6 skulde vælges mindst 5 Medlemmer, og at første Valg skulde afholdes i førstkomende Marts Maaned. Bestyrelsen for de fattiges Kasse havde efter indhentet Erklæring foreslaaet 25 Medlemmer.

Jakob Jensen syntes ikke, at Hjælpekasserne fik saa store Formuer at forvalte, at man behøvede et saa stort Apparat. De nuværende Fattiggassers Midler forvaltedes af 12 Mand, saa naar den ny Bestyrelse kom til at bestaa af 19 Medlemmer, maatte det betragtes som en passende Forøgelse.

Lottrup syntes, at 25 passede bedst. Det gjaldt ikke alene om at administrere, men nok saa

meget om at undersøge Distrikterne og skaffe Kendskab til de fattige.

S a b r o e indrømmede, at »de fri Fattigkasser«s Midler ikke havde været store, men der var dog af dem i sidste Aar meddelt Understøttelse til 1088 Personer. Det maatte haabes, at Hjælpekasserne maatte blive rigere understøttede i Fremtiden. Naar Loven traadte i Kraft, vilde de 250000 Kr. sikkert være optaget, saa Kravet saavel til Kommunerne som til Staten vilde utvivlsomt stige. Hjælpekassernes Arbejde vilde altsaa blive endog betydeligt større end de »fri Fattigkasser«s, og derefter vilde det foreslaaede Tal af 25 Bestyrelsesmedlemmer heller ikke være for stort; men man kunde jo godt forsøge med et noget mindre Antal f. Eks. 21 eller 23. Arbejde vilde der blive nok af.

J a k o b J e n s e n gjorde gældende, at adskillige af de 1088 Personer, der havde faaet Understøttelse, var »Gengangere«. Derved reduceredes Antallet betydeligt, saa 19 Medlemmer kunde let komme over Arbejdet. Han vilde derfor fastholde, at Tallet skulde bringes ned, men kunde godt gaa med til 20 eller 21.

M i k a e l J o h a n s e n mente, i Henhold til det gamle Ord om at mange Kokke fordærver Maden, at 25 vilde være for mange. Til sidst vilde det blive saaledes, at alle Borgere fik et eller andet »Hverv«. Han vilde foreslaa 21, det blev 5 til hvert Sogn foruden en Formand.

L o t t r u p vilde helst have et Medlem for hver 2000 Indbyggere, men fandt det ret ligegyldigt, om man tog 21 i Stedet for 25.

S a b r o e kunde godt gaa med til 21. Efter hans Anskuelse vilde flere og flere blive interesseret i Hjælpekassernes Virksomhed, og det skulde

ikke undre ham, om Velgørenhedsforeningen blev ophævet, naar Kasserne først rigtig kom i Virksomhed. Han vilde iøvrigt anse det for heldigt, hvis al Velgørenhed blev koncentreret under Hjælpekasserne.

J a k o b J e n s e n troede det nok muligt, at de forskellige Velgørenhedsgrene gik ind under Hjælpekasserne; men der var jo ogsaa Mulighed for om 4 Aar, altsaa forud for det da kommende Valg, at forøge Antallet af Bestyrelsesmedlemmerne. Der kunde altsaa ikke være noget forgjort ved nu at nøjes med 21.

Medlemsantallet fastsattes til 21.

4. (J. Nr. 414—07). Skrivelse fra Møllejejer Weis med Anmodning om at faa sat et Stykke Bolværk paa Aarhus Mølles Grund langs Aaen i Henhold til Overenskomsten af September 1907.

J a k o b J e n s e n erindrede om, at der i Overenskomsten af 27. Septbr. 1907 med Møllejejer Weis om Gadeanlæg stod, at Kommunen skulde sætte Bolværk langs Aaen. Nu anmodede Hr. Weis om at faa Bolværket sat. Det vilde koste 28 à 30000 Kr., men der forelaa intet fra Hr. Weis om Tidspunktet for Anlægget af Gaden. Naar Hr. Weis ønskede Bolværket sat, mente Udvalget det rigtigt at imødekomme ham, hvis man kunde faa Garanti for, naar Gaden skulde anlægges. Udvalget havde ikke villet fastsætte noget Tidspunkt, da det ikke var klar over, hvor lang Tid der vilde fordres for Anlæg af en Gade paa opfyldt Grund, men henstillede til Byraadet at imødekomme Hr. Weis paa Betingelse af, at Gaden blev anlagt indenfor et af Brolægningsudvalget fastsat Tidsrum.

M i k a e l J o h a n s e n kunde ikke indse, at man havde noget for at imødekomme Hr. Weis, da denne aldrig havde imødekommet Kommunen.

Det saa ud til, at det var meget magtpaaliggende for Hr. Weis at faa det Bolværk, saa man kunde maaske stille som Betingelse, at Hr. Weis regulerede Bispetofte.

V e s t e s e n fandt, at Sagen i dens Helhed sorterede under Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse; men Brolægningsudvalget skulde gerne opgive, hvor lang Tid der vilde behøves for at anlægge en Gade paa opfyldt Grund.

J a k o b J e n s e n mente ikke, at Udvalget for Udvidelse og Bebyggelse kunde have noget imod at føre Sagen igennem, naar Brolægningsudvalget vilde komme med de ønskede Oplysninger. Udvalget skulde ogsaa gerne tage Hensyn til de Ønsker, der var fremkommet fra anden Side.

Sagen gaar tilbage til Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse.

5. (J. Nr. 12—07). Købekontrakt med Murmester J. P. Petersen ang. en Byggegrund ved Michaelsgade, stor 925 □ Al., for en Købesum af 6976 Kr.

Godkendtes.

6. (J. Nr. 494—07). Meddelelse fra **Guldbryllupsasylets** Bestyrelse om at dette i Aaret 1907 ikke har haft nogen Indtægt ud over Kommunens Tilskud, hvorfor der vil være at anvise et Beløb af 1200 Kr. af Rud. Wulff og Hustrus Legat til Fordel for Asylet.

7. (J. Nr. 23—07). Beretning og Regnskab for **Museets** Kunstsamlinger i 1907.

Til Efterretning.

8. (J. Nr. 495—07). Beretning om Virksomheden ved **Fælleskontoret for Velgørenhed** i 1907.

Til Efterretning.

9. (J. Nr. 493—07). Anmodning fra Børneasylet »**Bethania**« om, at Byraadat vil vælge to Medlemmer til Asylets Bestyrelse.

Jakob Jensen foreslog at vælge d'Herrer Jul. Andersen og Mousten.

Mikael Johansen foreslog Bankkasserer Eriksen. Det var rart at have alle Stænder repræsenteret.

Jakob Jensen vilde saa foreslaa, at man enedes om at vælge d'Herrer Eriksen og Jul. Andersen.

Jul. Andersen og Bankkasserer Eriksen valgtes.

